

Νὰ ἐπιδιώκεις τὴν ταπεινοφροσύνη, σὰν νὰ τὴν ἔχεις ἐρωτευθεῖ! (Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας)

Πῶς, λοιπόν, ἀφοῦ ἀπαλλαγοῦμεν ἀπὸ τὸν καταστρεπτικὸν ὄγκον τῆς ὑπερηφανείας, θὰ φθάσωμεν εἰς τὴν σωτήριον ταπεινοφροσύνη;

Ἐὰν ἀσκούμεθα εἰς αὐτὴν μὲ ὅλα τὰ μέσα καὶ δὲν παραμελοῦμεν τίποτε μὲ τὴν ιδέαν ὅτι παρὰ ταῦτα δὲν θὰ βλαβοῦμεν.

Διότι ἡ ψυχὴ ὁμοιώνεται πρὸς αὐτὰ πού σπουδάζει καὶ λαμβάνει τὸν τύπον αὐτῶν πού πράττει καὶ συμμορφώνεται πρὸς αὐτά.

Ἄς εἶναι εἰς σέ καὶ ἡ ἐμφάνισις καὶ τὸ ἔνδυμα καὶ τὸ περπάτημα καὶ τὸ κάθισμα καὶ ἡ δίαιτα καὶ ἡ ἐτοιμασία τοῦ κρεβατιοῦ καὶ τὸ σπίτι καὶ τὰ οἰκιακὰ σκεύη ὅλα ἐξησηκημένα πρὸς τὴν ταπείνωσιν.

Ἀκόμη καὶ ὁ λόγος καὶ τὸ ἄσμα καὶ ἡ συναστροφὴ μὲ τὸν πλησίον καὶ αὐτὰ νὰ ἀποβλέπουν πρὸς τὴν ταπεινοφροσύνην μᾶλλον, παρὰ πρὸς τὴν ὑπερηφάνειαν.

Νὰ μὴ, παρακαλῶ, κάμνης λόγους σοφιστικούς, μήτε νὰ ψάλλης μὲ ὑπερβολικὰ γλυκεῖαν φωνήν, μήτε νὰ διαλέγεσαι ὑπερήφανα καὶ ἀλαζονικά, ἀλλὰ εἰς ὅλα νὰ περικόπτῃς ἀπὸ τὸ μέγεθος.

Νὰ εἶσαι καλὸς πρὸς τὸν φίλον, μαλακὸς εἰς τὸν ὑπηρέτην, ἀνεξίκακος πρὸς τοὺς θρασεῖς, φιλόανθρωπος πρὸς τοὺς πτωχοὺς.

Νὰ παρηγορῆς τοὺς πάσχοντας, νὰ ἐπισκέπτεσαι αὐτοὺς πού εὐρίσκονται εἰς θλίψιν· νὰ μὴ περιφρονῆς κανένα ποτέ.

Νὰ εἶσαι γλυκὺς εἰς τὰς συνομιλίας, φαιδρὸς εἰς τὰς ἀπαντήσεις, πρόθυμος, εὐκοπλησίαστος εἰς ὅλους.

Νὰ μὴν κάμνης ἐγκώμια τοῦ ἑαυτοῦ σου, οὔτε νὰ παρακινήσῃς ἄλλους νὰ λέγουν· νὰ μὴ δέχεσαι ἀπρεπῆ λόγια καὶ νὰ σκεπάζῃς ὅσα εἶναι δυνατὸν ἀπὸ τὰ προτερήματά σου.

Νὰ κατηγορῆς τὸν ἑαυτόν σου διὰ τὰ ἁμαρτήματα καὶ νὰ μὴ περιμένεις τοὺς ἐλέγχους τῶν ἄλλων, διὰ νὰ γίνῃς ὅμοιος πρὸς τὸν δίκαιον ὁ ὁποῖος πρῶτος αὐτὸς κατηγορεῖ τὸν ἑαυτό του, διὰ νὰ ὁμοιάσῃς τὸν Ἰώβ, ὁ ὁποῖος δὲν ἀπέφυγε τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως, προκειμένου νὰ ἐξομολογηθῇ εἰς αὐτοὺς τὸ ἁμάρτημά του.

Νὰ μὴν εἶσαι αὐστηρὸς εἰς τὰς ἐπιτιμήσεις καὶ νὰ ἐλέγχῃς γρήγορα καὶ μὲ ἐμπάθειαν (διότι αὐτὸ εἶναι αὐθάδεια)· μήτε νὰ καταδικάζῃς τὸν ἄλλο διὰ μικρὰ σφάλματα, ὡσὰν ὁ ἴδιος νὰ εἶσαι ἀκριβοδίκαιος.

Νὰ περιμαζεύῃς αὐτοὺς πού πέφτουν εἰς παραπτώματα καὶ νὰ τοὺς διορθώῃς πνευματικά, ὅπως συμβουλεύῃ καὶ ὁ ἀπόστολος, λέγων· «νὰ προσέχῃς τὸν ἑαυτόν σου μήπως καὶ σὺ πέσης εἰς πειρασμόν».

Καὶ ὅταν φροντίζῃς τόσον διὰ νὰ μὴν δοξάζεσαι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ὅσον ἄλλοι

φροντίζουν διὰ νὰ δοξάζωνται, νὰ ἐνθυμῆσαι βέβαια τὸν Χριστόν, ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι ἡ ἀκούσιος δόξα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἡ διάπραξις τοῦ καλοῦ διὰ νὰ φανῆ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ζημιώνουν τὸν μισθὸν ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι αὐτοί, λέγει, «ἔχουν πάρει τὸν μισθό τους».

Νὰ μὴ ζημιώνης λοιπὸν τὸν ἑαυτό σου μὲ τὸ νὰ θέλῃς νὰ φαίνεσαι εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἶναι μέγας θεατῆς, νὰ φιλοδοξήσης νὰ φαίνεσαι εἰς τὸν Θεόν. Διότι αὐτὸς ἀποδίδει λαμπρὸν μισθόν.

Ἔχεις καταξιωθῆ μὲ τὸ ἀξίωμα τῆς προεδρίας καὶ σὲ περιβάλλουν πολλοὶ ἄνθρωποι καὶ σὲ δοξάζουν; Νὰ ἐξισωθῆς μὲ τοὺς ὑπηκόους· «νὰ μὴ κυριαρχῆτε, λέγει, ἐπάνω εἰς αὐτοὺς πού σᾶς ἔλαχε νὰ ποιμαίνετε» οὔτε νὰ ἐξουσιάζετε, ὅπως οἱ κοσμικοὶ ἄρχοντες.

Διότι ὁ Κύριος διέταξε· «αὐτὸς πού θέλει νὰ εἶναι πρῶτος, πρέπει νὰ εἶναι δοῦλος ὄλων».

Καὶ διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν γενικὰ, ἔτσι νὰ ἐπιδιώκῃς τὴν ταπεινοφροσύνην, ὡσὰν νὰ τὴν ἔχῃς ἐρωτευθῆ. «Νὰ τὴν ἀγαπήσης καὶ αὐτὴ θὰ σὲ δοξάσῃ».

Ἔτσι θὰ βαδίσης σωστὰ πρὸς τὴν ἀληθινὴν δόξαν, τὴν ἀγγελικὴν, τὴν θεϊαν.

Ὁ Θεὸς θὰ σὲ ὁμολογήσῃ ὡς πραγματικὸν μαθητὴν του ἐμπρὸς εἰς τοὺς ἀγγέλους καὶ θὰ σὲ δοξάσῃ, ἐὰν μιμηθῆς εἰς τὴν ταπεινοφροσύνη αὐτόν, πού λέγει· «μάθετε ἀπὸ ἐμὲ ὅτι εἶμαι πρᾶος καὶ ταπεινὸς κατὰ τὴν καρδίαν καὶ θὰ εὕρητε ἀνάπαυσιν εἰς τὰς ψυχᾶς σας».

Εἰς αὐτόν πρέπει ἡ δόξα καὶ δύναμις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Πηγή: agiazoni.gr